

Plan-och ProfilKartor
öfver

Jakobs - grufvan,

belägen å Häste hemmans mark uti

Örbergs socken af Vestmanlands län,

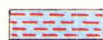
upprättade på grund af egna, den 13 Juni 1887 afslutade mätningar

af

Rimholm-Lahlström

behörig grufmätare enligt Kommerce Kollegii beslut af den 15 April 1886.

 Svartmalm.

 Blodstensmalm.

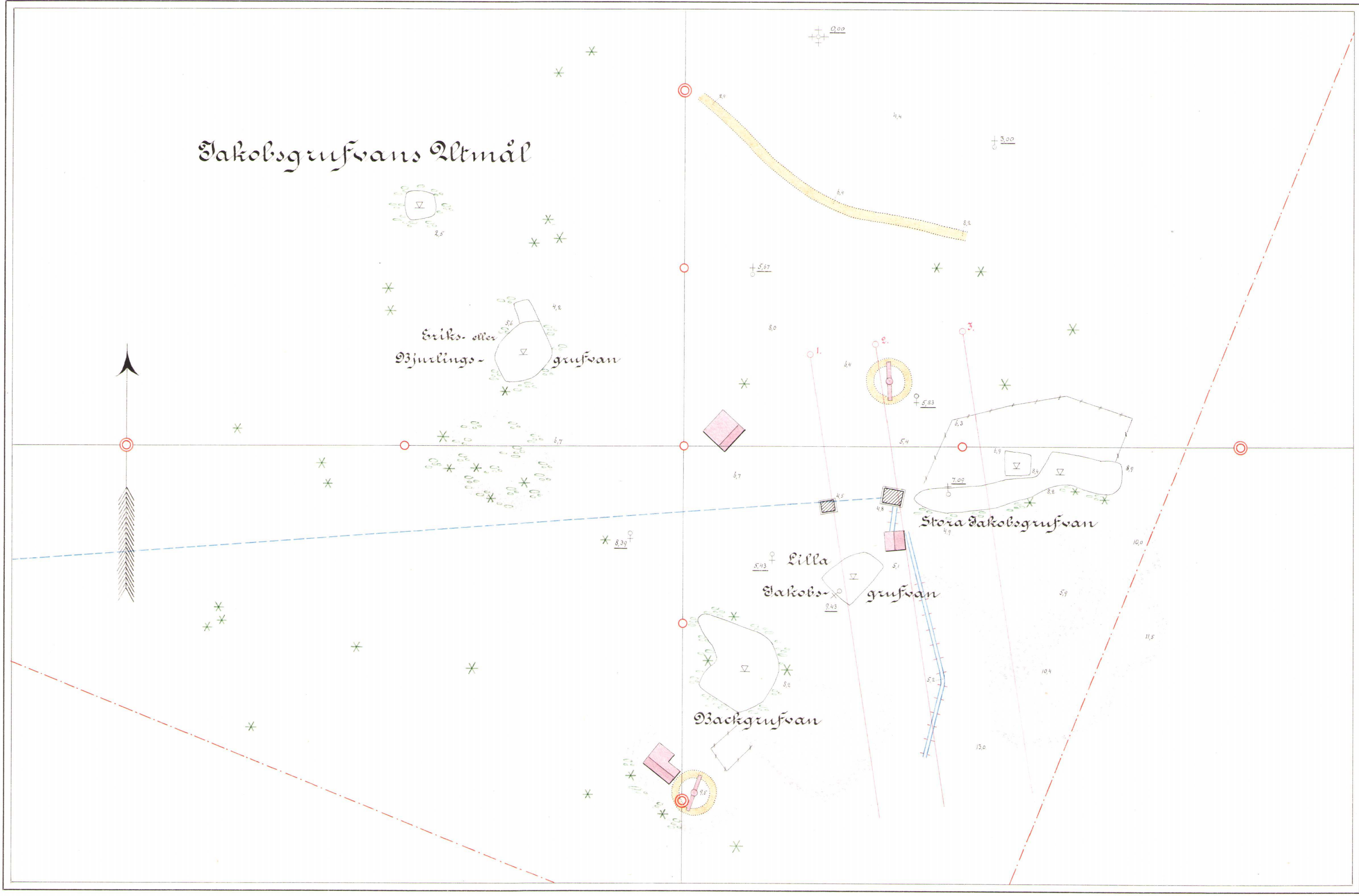
Skala 1/800.

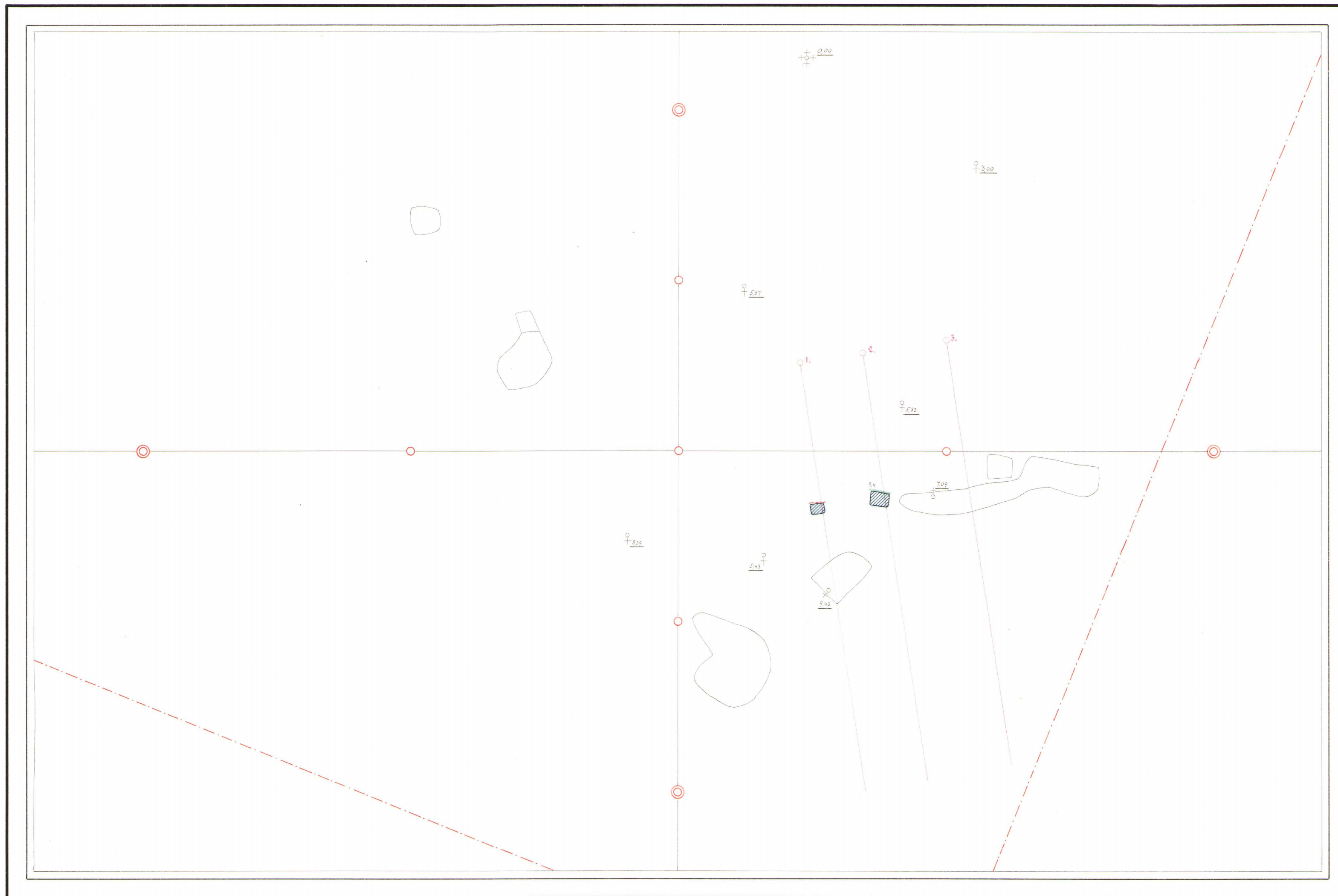
 Lagerarter.

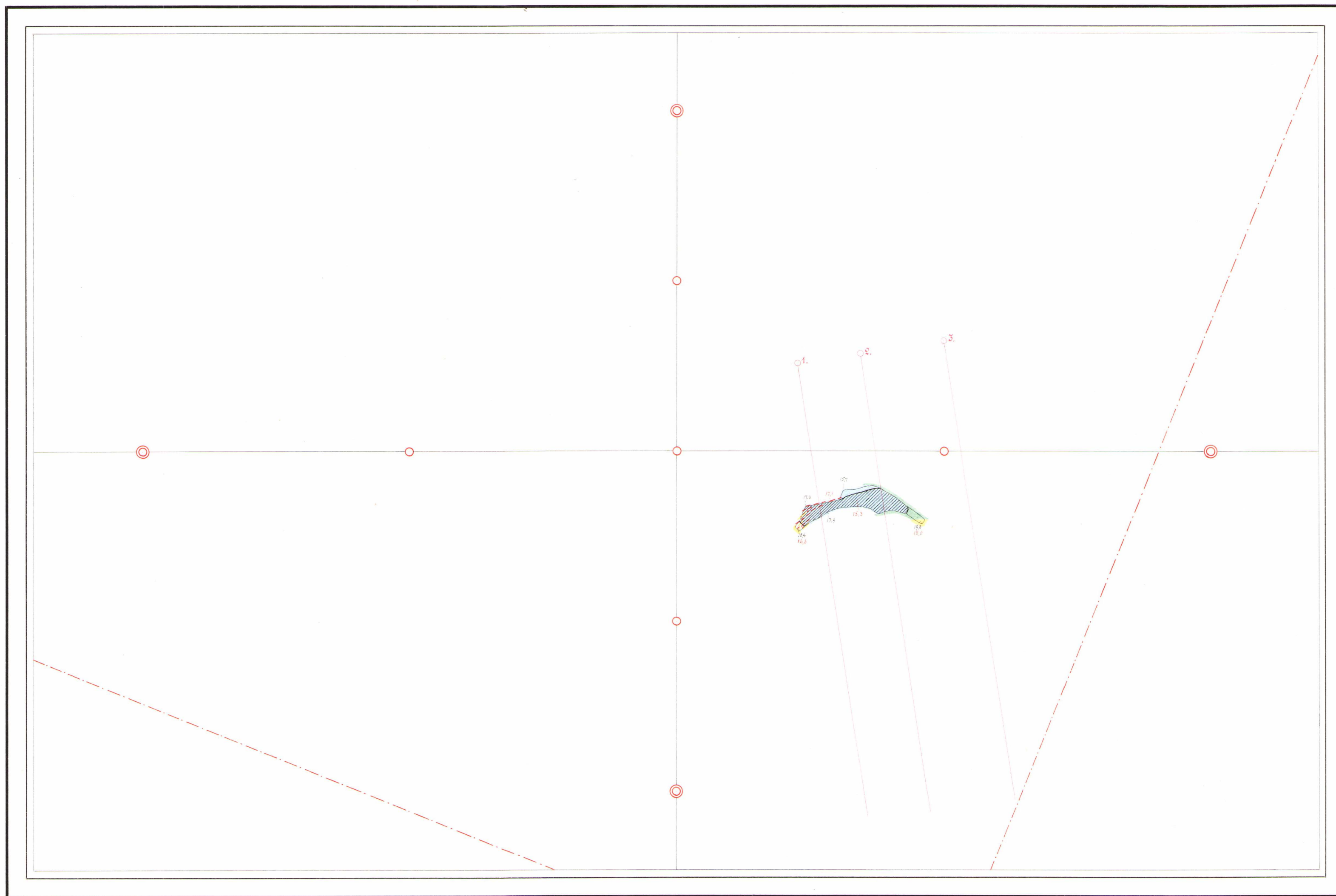
 Granulit.

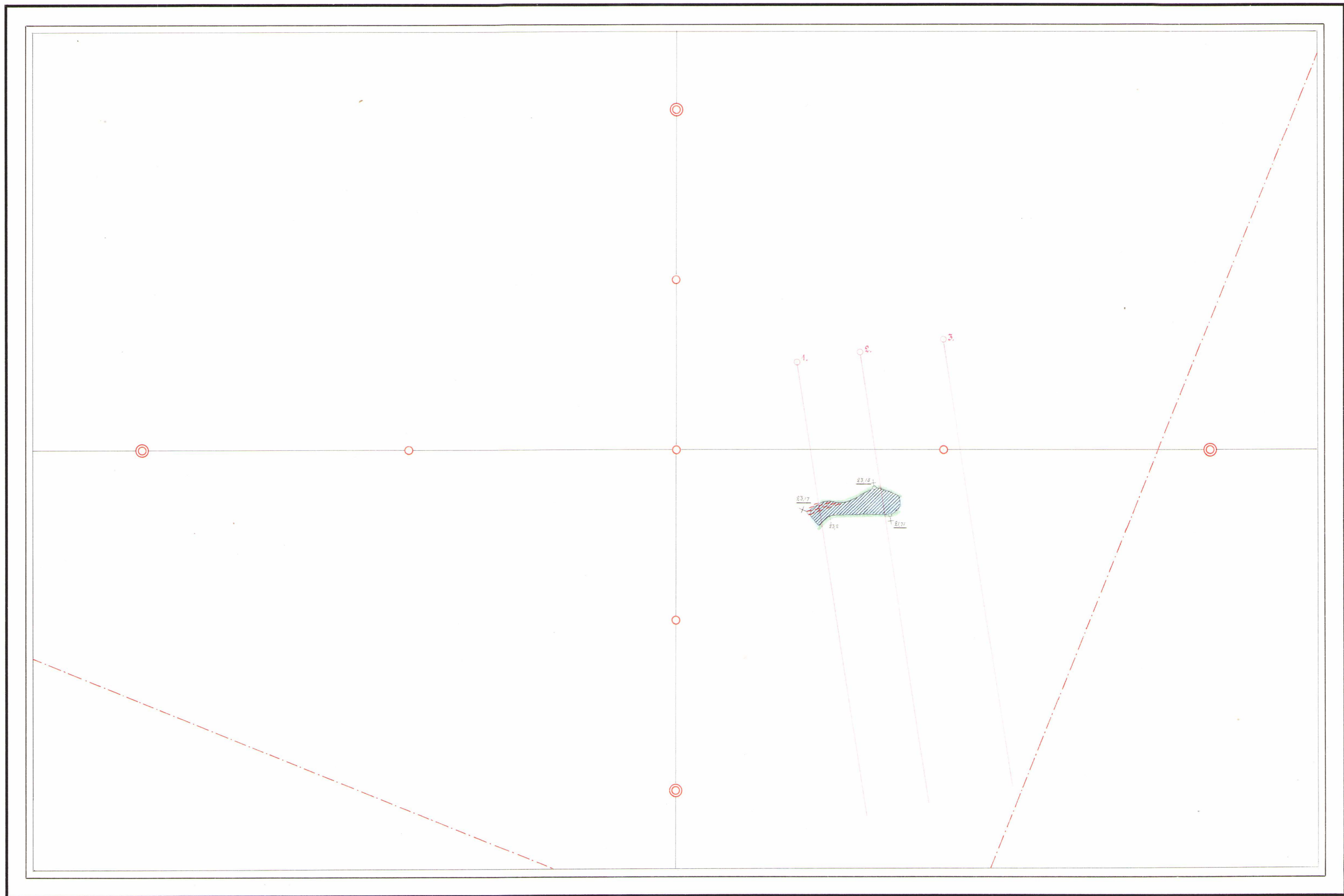
Norr

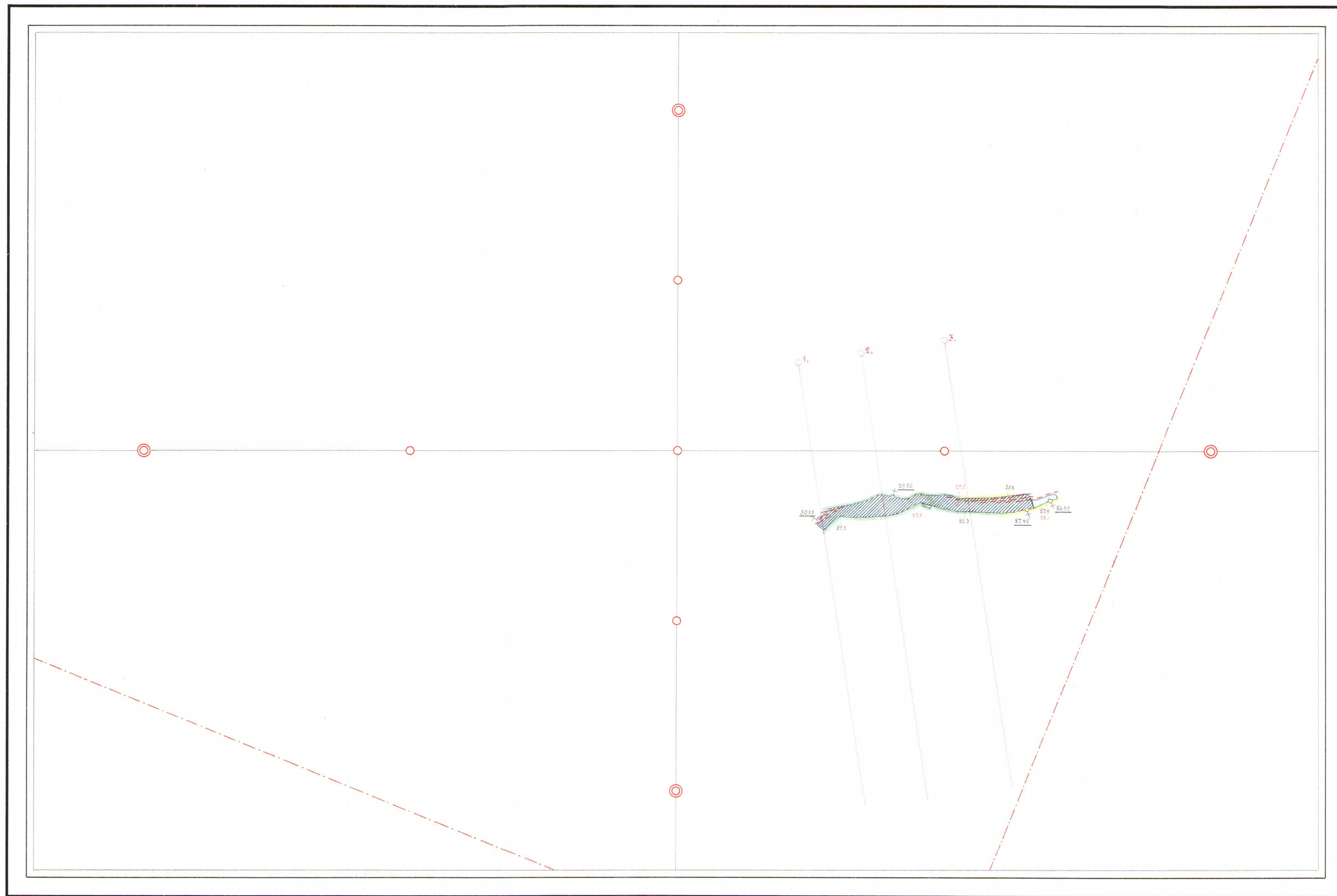
Jakobsgruftans Örtmål

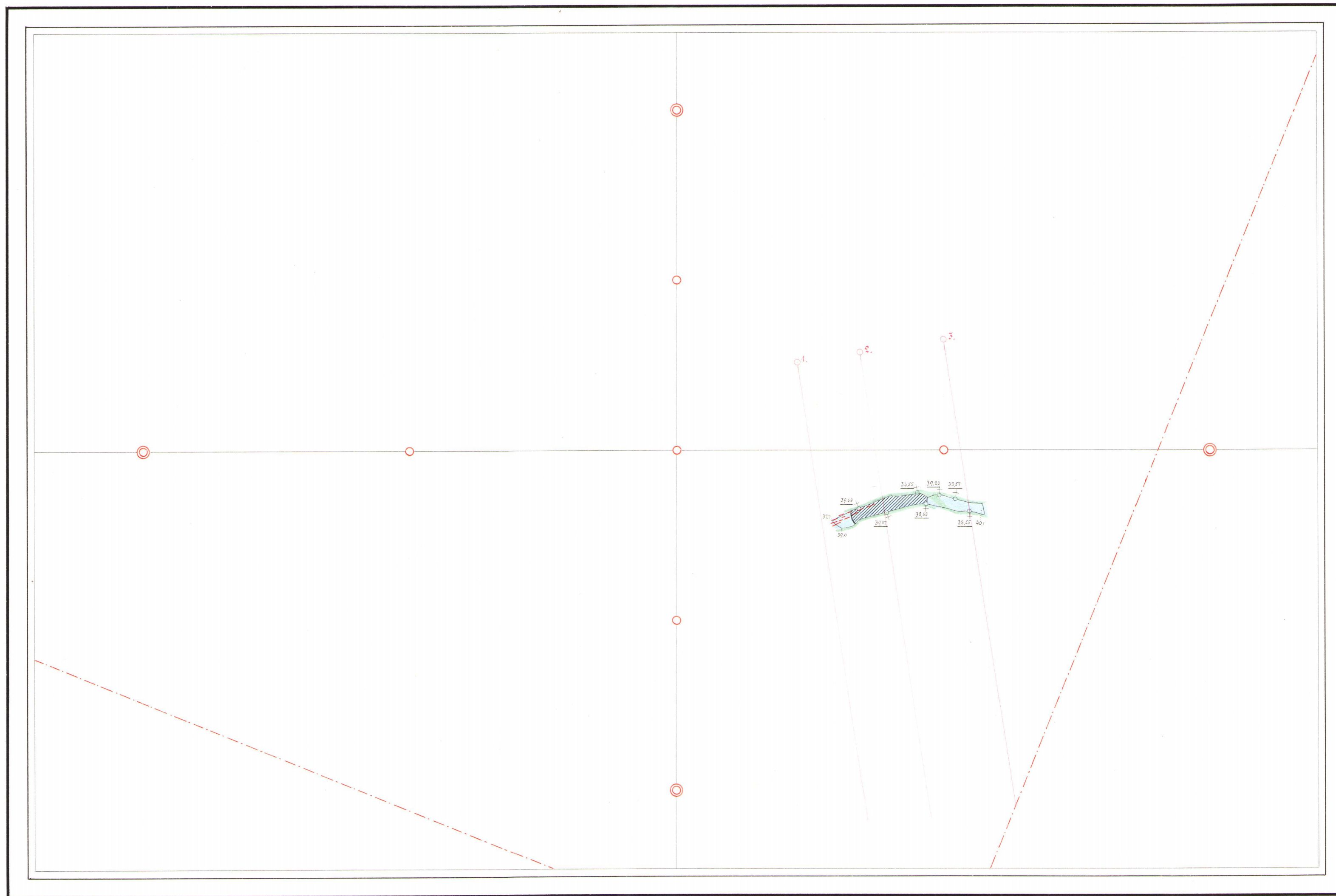

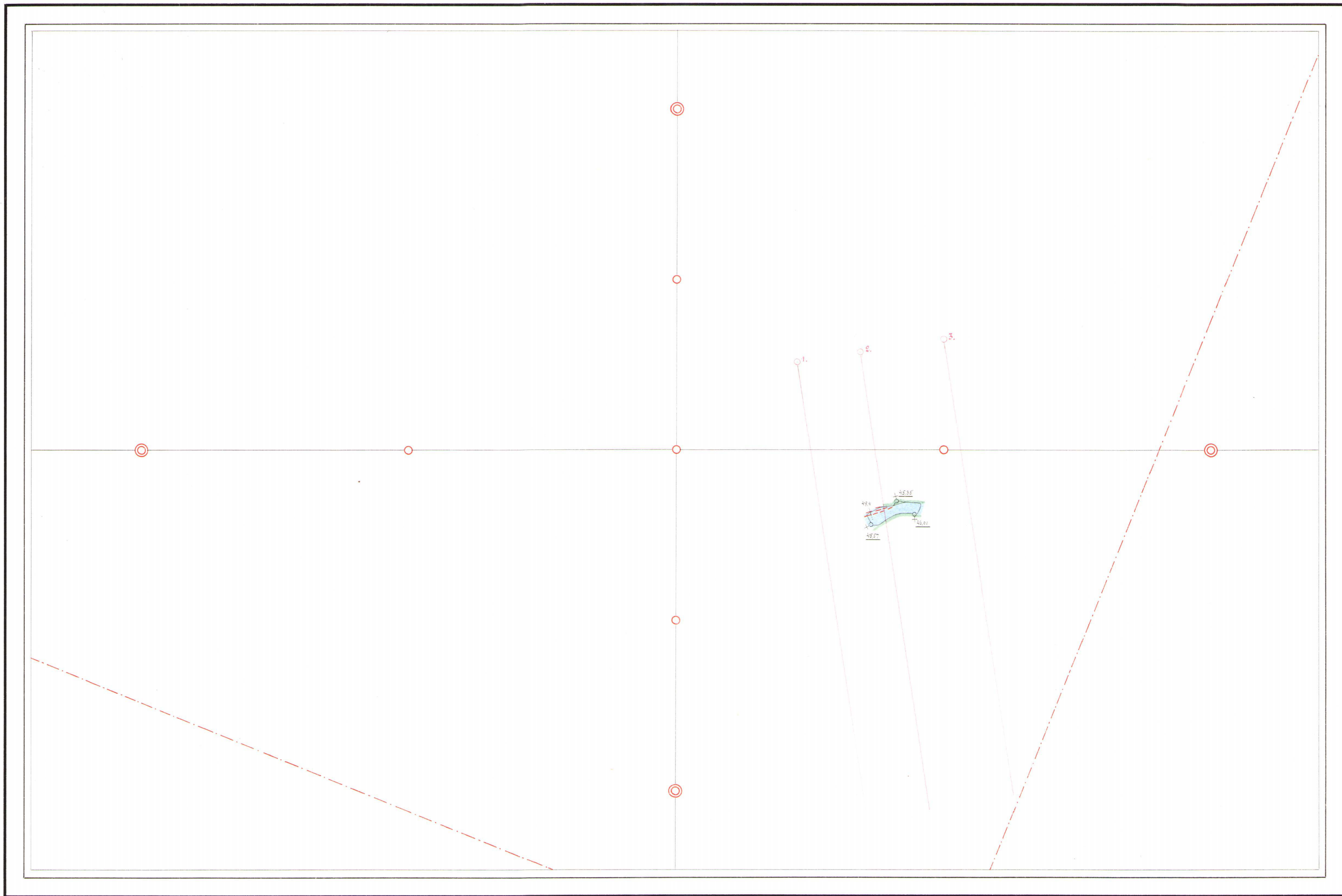

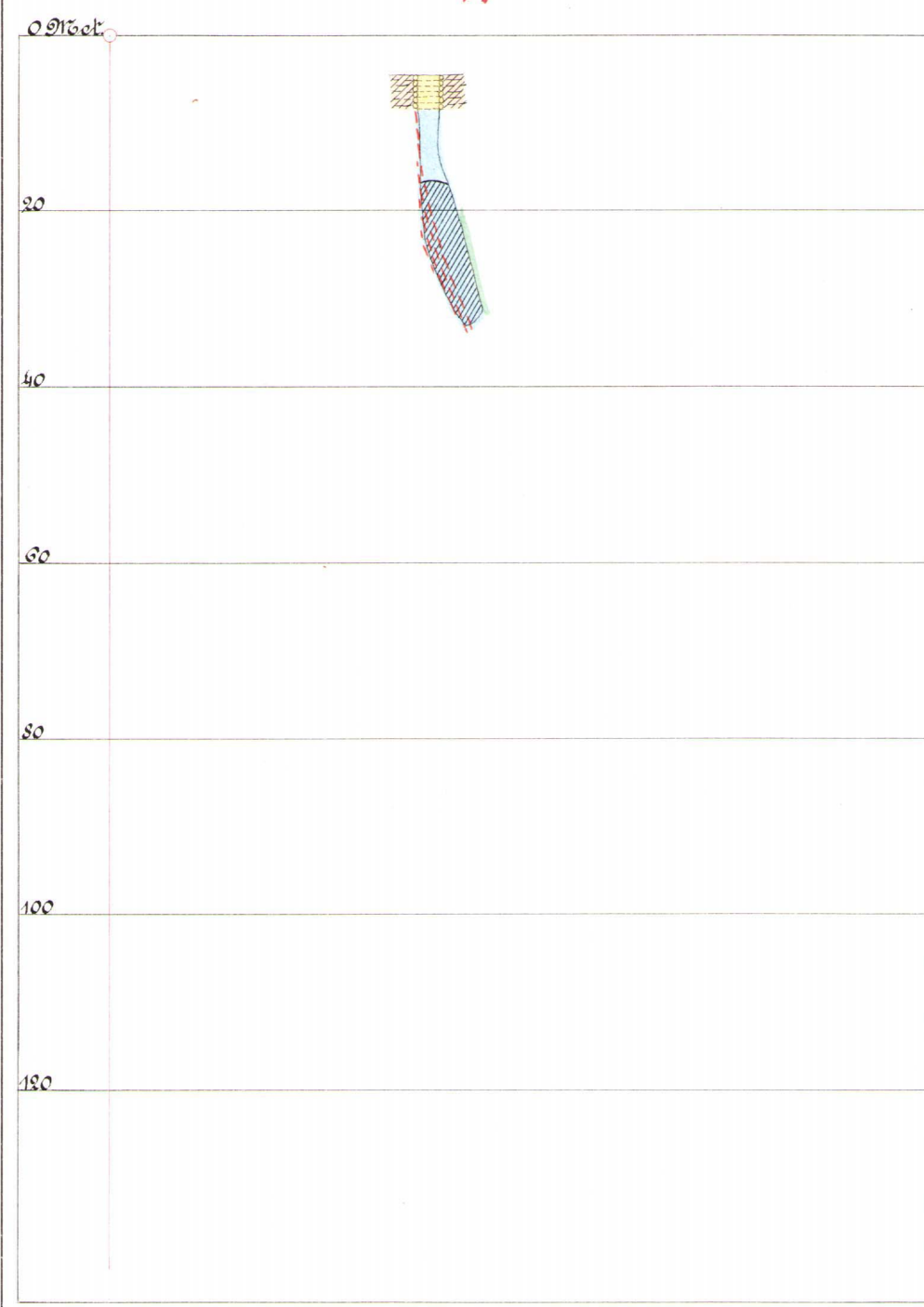

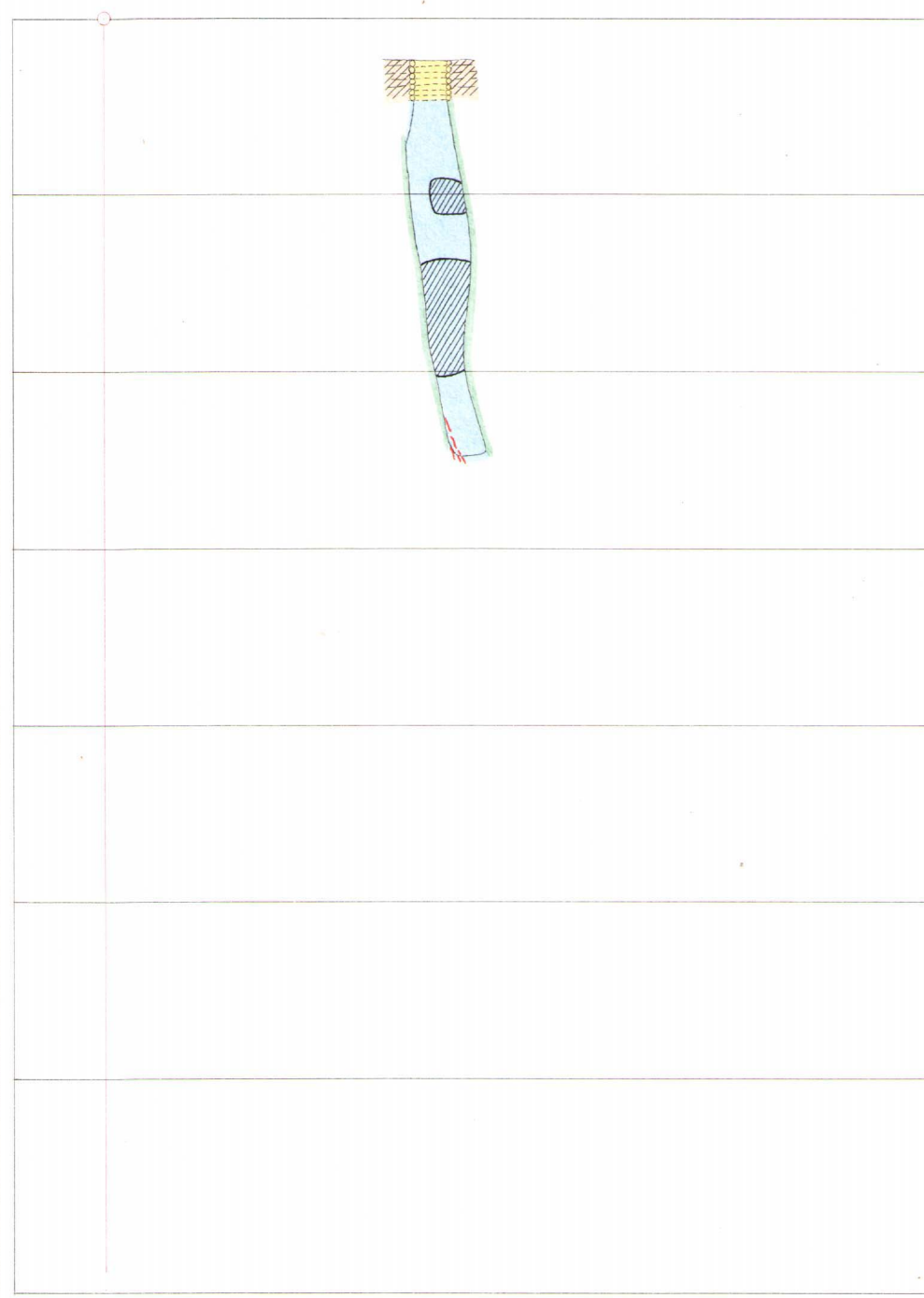

Ivär-profiler.

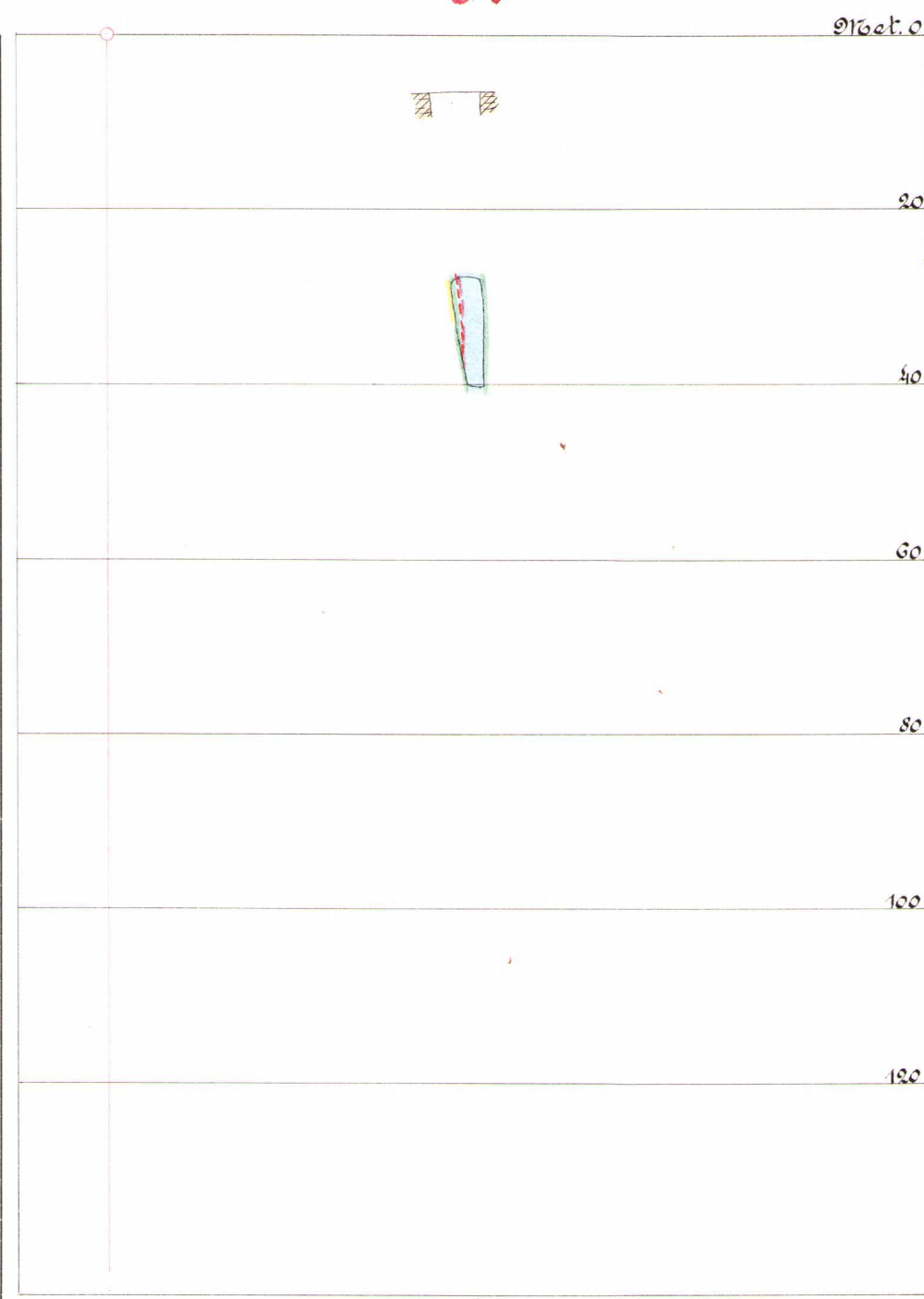
1.

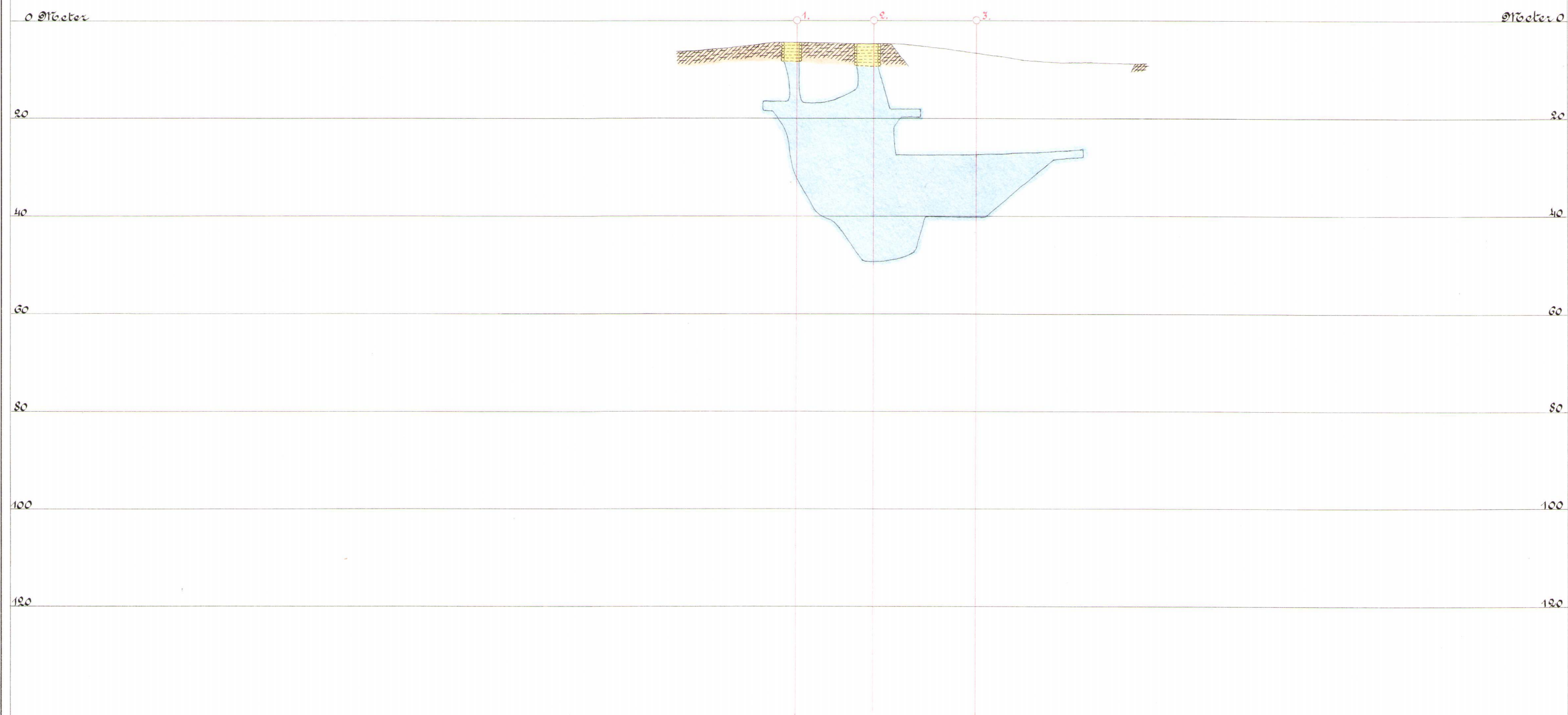
2.

3.

Längdprofil.

Beskrifning till kartan öfver Jakobsgrufvan, belägen å Håsta hemmans mark i Norbergs socken af Vestmanlands län, upprättad på grund af egna, den 13 Juni 1887 afslutade mätningar af Reinhold Dahlström, behörig grufmätare enligt Kommerce Kollegij beslut af den 13 April 1886.

Å Jakobsgrufvan tilldelades brukspatent L. v. Stuckenström den 4 december 1834 utmål, hvilket den 20 Augusti 1886 reglerades af Fagersta Bruks Aktiebolag och därvid erhöi en längd af 404 meter och en bredd af 314,3 meter.

Å detta utmål ha sedan gammalt åtskilliga grufvor bearbetats.

Stora Jakobsgrufvan bröts på 1700-talet, och var brytnings- gen år 1797 - 1800 skeppnings maln; till år 1805 fortsattes brytningen, och beskrifvis grufvan sistnämnda år såsom 9 famnar djup, 2 famnar bred och 7 famnar lång. Efter utmålens tilldelande arbetades grufvan endast föröfversvis och medelst dagbrytning, till dess att den 21 September 1883 Stora Jakobsgrufvas maln genom ett nytt schakt omedelbart väster om gamla grufvan öppnades för ordnad grufdrift. Sedan fortgick grufarbetet medelst sänkning och fallning afbrutet till den 1 September 1886, då grufvan till- vidare nedlades, och låg då djupaste boten å 49,4 meters afgräpning.

Förd malmens förkomst beträffar, hänvisas till gruf- kartan. Angående åter grufvedriftens omfattning, meddelas å nästföljande sida i en tabell resultaten för de särskilda bryt- ningsåren -

Under hela brytningsperioden uppförades, såsom af tabellen synes, 136030 deciton malnhaltigt berg, hvarur 47,4% eller 64530 deciton maln vunnits. Af denna maln var 71,6% prima, 13,7% sekunda, 4,4% blodstenmaln samt 10,3% maln N:o 0.

Brytningsresultat för Jakobsgrufvan åren 1883 - 1886 -							
Brytnings- år.	Malmbal- ligt berg	M a l m . (decolor)					Malmbal- procent
		Primä	Sekunda	Blotet	N:o	Summa	
		D - e - c - e - m - b - e - r .					
1883	4613	1280	175	—	—	1455	31,5
1884	54322	19282	4523	—	—	23805	43,8
1885	43772	17577 ^{1/2}	4123	—	—	21700	49,5
1886	33323	8082	—	2811	6677	17570	52,7
1/2 Fläri ingår äfven något N:o och blodstensmalmb.							

Jakobsgrufvans malmer					
		Primä	Sekunda	Blotet	N:o
		Profret taget år			
		1883	1884	1884	1886
Fosforhalt	%	0,030	0,033	0,030	0,022
Svafvelhalt	"	spår	spår	0,003	0,008
Högsta tackjärnsprocent.		53	60	47	48
Kalk för kristallinisk slagg "		15	20	30	60

den följande tiden, säson närmare angifves i ofrånstående ta-
bell, hvilken anger de olika malmsorternas beskaffenhet.

Blodstensmalmb började utskrädas i Oktober 1885 och i December
malmb N:o, hvilken erhöles i Östra pallen och antogs hålla mindre
fosfor, hvaremot skrädning af sekundamalmben slutades med ut-
gången af december 1885.

Under slutet af år 1883 och början af år 1884 såg grufvan ej
lofrande ut, enär malmbprocenten höll sig föga öfver 30%, men
i mitten af sistnämnda år påträffades efter hängande eller södra
väggen rikare och mer samlad malmb, hvarigenom malmbpro-
centen tvärt sprang upp öfver 40 och primamalmben kunde
hållas vid 60% järnhalt (i degel). Vester om den öfverskärande
skölen är malmben rikare, år 1886 fortgick arbetet dock huf-
vudsakligen öster om nämnda sköl, emedan malmben då var
något fosforrenare (0,025% i stället för 0,033%).

När grufvan lades, fanns god tillgång på malmb i hela
botten och kompassdraget var godt; enda skälet, hvarför

grufran nedlades, var att malmen på grund af sin fosforhalt var nästan osäljbar.

Uppfordringen verkställdes med hästvin till den 1 Juni 1885, hvarefter kraft medelst en närmare 750 meter lång linledning öfranfördes från en vid Tugolfsgrufran upptäld lokomobil.

Med slutet blef grufran ej obetydligt vattensjuktare än förut, nämligen 40:50 tunnor pr dygn, hvilket dock syntes förorsakas af Backgrufran, där vattnet samtidigt sjönk.

Då grufran ej blifvit inmätt, att efter som afsänkningen verkställdes, och vid nedläggandet dess öfre del ej var tillgänglig, har denna sedermera blifvit inmätt med tillhjälp af flotte, ättefter som vattnet stigit i grufran.

Eriks- eller Bjurlingsgrufran intogs af Jakobsgrufrans utmål den 4 December 1834; den står omtalad såsom flera gånger inmätt före denna tid. Åren 1855 och 1856 bröts grufran och var då 3 famnar djup; sedan torde blott ett eller annat försvarsarbete där verkställts. Enligt ett vid grufran taget prof höll malmen 0,003% svafvel, 0,030% fosfor och gaf i degel 47% tackjärn samt drog 40% kalk för kristalliniskt slagg.

Backgrufran. Vid oframnanda utmålsläggning den 4 December 1834 undantogs särskildt område för ett utmål åt denna grufva, men om grufran söndes, skulle den med det undantagna området tillfalla Jakobsgrufrans utmål. Vid regleringen af detta utmål den 20 Augusti 1886 visades, att Backgrufran var sönd, och intogs då grufran inom Jakobsgrufrans utmål.

I början af 1830-talet bröts grufran och arbetades sedan tilltals, angas år 1838 vara $4\frac{1}{2}$ famnar djup, den var år 1851 8 famnar djup. Efter långa tider af hvilat bedrefs arbetet med mer kraft i mitten af 1870-talet, i det att år 1875 bröts 38860 centner, år 1876 - 30108 och år 1877 - 8342 centner malen; den 1 April sistnämnda år nedlades grufran. Enligt prof af den 23 December 1876

hott malmen 0,023% fosfor, gaf i degel 53% tackjärn samt
drog 25% kalk för kristallinisk slagg.

Äfven af den nordvästra delen af utnålets finnas några
grufvor, Stora och Norra Ingriidsgrufvorna, men falla dessa
utanför kartans område. Enligt prof af malmen från Stora
Ingriidsgrufvan håller den 0,003% svafvel, 0,032% fosfor, ger 58%
tackjärn i degel och drager 20% kalk för kristallinisk slagg
och visar alltså stor öfverensstämmelse med Jakobsgrufvans pri-
mamalm, hvilken senare dock är något rikare.

Norberg den 30 September 1889
Rimhus Lahlström

